

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frt. Egyen számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolvas szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Építkezéseink.

A múlt évben növekvő képviselő testületi határozatok városunkat maradandó és sok évre kiadó épületekkel gazdagította.

Első sorban meg kell emlékeznünk arról, melynek alapja — habár egyszerre egy alapító által nagyobb összeg is hagyományoztatott, — lassan-lassan gyűlt össze, és a város mint erkölcsi testület hozzájárulásával növekedett annyira, hogy a kitűzött célt teljesíteni lehetett.

Ez a városi árvaház.

Ma diszes épület áll a város árváinak rendelkezésére, berendezve, felszerelve várja azon megnyitási napot, melyen a nyilvánosságnak átadva lesz a végből, hogy szegény elhagyott árvák nevelésére szolgáljon.

Ezzel egyidejűleg a képviselő testület hazafias elhatározásából a volt óvoda helyiség, az alsófehérmegyei történelmi stb. társulatnak adatott át, azért, hogy benne gyűjteményét elhelyezze. — E társulat és a város között a szerződés megkötött.

Ime egyszerre két nagyobb szabású cél lett elérve.

Mielőtt még tovább mennénk, nem tartjuk szükség felettéinek megemlíteni azt, hogy a míg a volt óvodai helyiség rendeltetésének már átadatott, az árvaház felavatási ünnepélye csakis ez év tavaszán lesz.

Rég ohajtott hiányt pótolta a város képviselő testülete a városi vigadó felépítésének határozatba vitelével.

Valóban ez már régi igénye volt a városnak, — a közönség hiányát érezte ennek, de sőt idő-

szerű is, hogy városi közönségünk a kor igényeinek minden tekintetben megfelelő vigadó épületet nyerjen.

Ma már fel van építve, falai készek, befejezve ez év tavaszára leendő, a mint ezt a város és vállalkozó között megkötött szerződés tartalmazza.

Kórházunk kibővíttetett, — valóban a múlt év a város középületei terén gazdag.

Lassan a tehetséghez képest a város közönségének megerősítése nélkül fejlődik városunk, — nem kell reá fizelnünk a költségekre, mert csakis addig terjeszkedünk a kiadásokkal, a míg azokat rendes bevételeink fedezik.

És ne feledjük el azt, hogy mindezt a helyes beosztás, a gazdaságos kezelés eredményezi, — s ne azt, hogy ezt csak is a folyton gondolkodó, — és igazán jártában és keltében a város érdekeit szem előtt tartó polgármesterünknek köszönhetjük.

Tizenkilencedik éve annak, hogy városunk közügyeit vezeti, — nem állhatott elé nagyobb szabású tervekkel, mert első ízben a kezdet nehézségeit kellett legyőznie, és a midőn ezen túl volt, a midőn a város vagyonát számba vette, tehát tiszta alapot teremtett, fogott hozzá az évek hosszú során át lassan-lassan, de tervszerűen keresztül vitt városi vagyon növeléséhez.

Pedig voltak kedvezőtlen viszonyok is, — azonban ezek sem csökkentették munkakedvét és erejét.

Ime, jelenleg az árvaház, — csekély 14000 frt alaptőkéből, — mert ennyi volt eredeti alapja a Varrarau-féle hagyományból — vette kezdetét, — ma már 30000 frtos épülete áll fenn, — s

azon kívül a város által kezelt alap első sorban képes 15 árvát fenntartani.

A városi vigadó 32.000 frttal volt felépíthető — nem számítva ide a beruházási költségeket.

De a mi fő s minek megemlítését elnem mulasztathatjuk, a városi vigadó felépítésével a sokat hányatott, folytonos ingó alapon álló 1837-ik évben alakult polg. kaszinó is állandó helyiséget nyer.

E polgári köteleességet is hazafiasan oldotta meg — a miért neki városi közönségünk mindig köszönettel kell adózzék.

Bocsánat.

A keresztény érzület egyik legszebb vonása a bocsánat. A gyarló ember lépten-nyomon botlik, téved, rabja szenvedelmeknek, amelyek irtózatossá bűnükbe sodorják. Ha nem volna bocsánat és csupán büntetés, akkor a jövő élet kizárólag egy nagy börtönben folyna le, amelyből nincs szabadulás. A mi vallásunk isteni alapítója meg tudott bocsátani a keresztfán és a bocsánat fogalmát írta a Miatyánk-ba, mindennapos imánkba.

A bocsánat szava oly sokszor súlyos és kínzó.

Az atya, az anya nebeztelése már is bocsánat s még nekik sem könnyű a szót kimondani. Hát még kéri! Bocsánatkérésre csupán a legnemesebb szívek képesek. A megbocsájtásra is csupán ezek.

Nehéz, igen nehéz szó!

Am van a szívnek egy beszéde, amely nélkülözhetetlen a szót. Sokszor egy kétségbeesés, egy bus tekintet, egy remegő könyv tolmácsolja a súlyos kérelmet. Nagyon nagy sértésnek, szörnyű fájdalomnak kell annak lennie, mely a néma beszédet ne értesse; nagyon kemény szív legyen az, melyben a félénk közeledés ne ébresztene föl mindent, de mindent, ami a múltban közös volt, a mi édes, a mi boldogságunk vala.

A bocsánat az emberi ajk legnehezebb szava.

T A R C Z A

Mit izent a kis Jézuska?*)

Írta: **Bodnár Gáspár.**

Csipkés András uramnak nem volt széles a világon boldogabb ember. Helyre kis feleséggel, három kis gyermekkel ajándékozta meg a jó Isten, a miért áldotta is a Gondviselést napról-napra.

Két keze olyan volt, mint az aczél. Mentől többet dolgozott, annál erősebbek lettek a munkára. Jó módu ember is volt, nem panaszkodhatott, hogy a szerencse bujkál előle, mert annak üstökét korán megmarkolta és nem is engedte ki kezéből olyan könnyedén.

Jóformán nem is tudta hát, mi az élet baja. Mikor komája mondogatta:

— Nyomorúság az élet.

— Dehogyan nyomorúság, — felelt mosolygós ábrázattal, — dehogyan nyomorúság, csak jól meg kellet fogni ő kegyelmét!

Az igaz, hogy Csipkés András meg is fogta amugy igazán. Sose hitte, hogy ez a czudar élet rajta valahogyan kifogjon...

Hja, de hiába!

Az emberi élet nagy titok. Mestersége, hogy elibünk majd öröm, majd bánatos napokat dobálgasson. ... Ezt a most rséget meg olyan fufangosan üzi, hogy rajta ugyan senki ki nem foghat, ha mindjárt Csipkés Andrásnak hívják is.

Csipkés András is azon vette magát észre, hogy bizony ... bizony ...! Fel is kiáltott nyomban, hogy mégis csak:

*) Bodnár G. „Falusi Tűzhelyek“ cz. művéből.

— Nyomorúság ez az élet!

Hogy hogy? Mi baj történt, hogy még Csipkés András eszén is tuljárt ez az élet?

...

... A három gyermek gyönyörűségeken növekedett. Különösen a fiú, apjának hasonlóképe, szeméfnye, édes reménysége ... ez volt aztán a gyermek! Mikor úgy rajta feledé Csipkés uram tekintetét ezen a kis fiún, lelkében fellobogott a jövőnek szép reménnye, az apáknak minden büszkesége.

De jött egy téli nap. A téli nappal rémes járvány. ... Csipkés uram a hajába kapott, aztán orvosért szaladt a városba. Hármát is hívott, még másik háromért is futkosott volna. Mit sem ért!

Az orvosok kijelentették, hogy készülnhetnek — a temetésre ...

A temetés meg is volt ... a kis fiút behantolták; mikor haza jöttek a temetőből ... a szomorkodó kis lánykák, ártatlan kis testvérek odaborultak apjukra és sirtak nagyon keservesen ...

Az apjuk el lökte őket szerető, meleg kebléről és vad indulattal kiáltott:

— Ha az Isten elvette azt, akit köztetek legjobban szerettem, nem kellett ti sem! Takarodjatok szemem elől!

A kis ártatlan teremtetések összerendeztek. Mint a megriasztott madarak szaladtak édes anyjukhoz, mert nem tudták megérteni.

— Mi történt apjukkal?

Csipkés András urammal pedig nagy dológ történt! Megiendült egész lényében. Munkás kezei aczélból valók voltak, de szíve lágy, lélekerejét az élet egyszerre, hirtelen vitte a nagy megpróbáltatásra. Napról-napra más képet mutatott az egykor meglegedett

ember ... Inni kezdett! A munkában sem lett többé megnyugvást.

Felesége kétségbe esett!

Bugva-sirva ezirógatta naponként a lényében megrendült férjét. Rimázkodott, kért, esedezett. Mit sem ért.

— Miért éljek? Miért küzdjek? — mondotta minduntalan maga elé.

Az asszony aztán elnémult. Hallgatott, titokban sirt és — imádkozott!

De jött aztán a szent Karácsony! Mindenki boldog, még a legszegényebb ember lelke is kicserélődik. Csipkésné is így gondolkodott. Hogy mindenki boldog ... egyenként és összevéve. Csak egyetlen egy boldogtalan szív van e nagy világon — ő, csak egyedül — ő, Pedig még a múlt karácsonykor is milyen boldog volt ...! Most már vége, vége van mindennek!

Egyszer-egyszer kiragadta a jólelkű nőt a kétségbeesésből a reménység. Hátba éppen a szent ünnep hozza vissza családjá békéjét? Hiszen a békesség ünnepe van. A kis Jézus minden házba benéz még ma is és hirdeti: Békesség a jóakaratu embereknek!

De mikor kiment — az emberek közé! Mikor látta, hogy minden asszony hozza a városból a karácsonyfákat, járta a boltokat, mosolygó, vidám arczezal ... akkor ismét ráborult szívére a fájdalom ...

Már csak két nap választotta el a szent ünneptől. Az éj csendes és kínzó volt reá nézve. Leborult a hideg padozatra ... aztán, mintha látta volna kis fiát, azt a korán elszállt angyalkát a magas mennyországban ... úgy kezdett beszélni:

— Édes kis fiacskám, ártatlan angyala a jó Istenkének, te ott vagy a szép menyországban. Kérd hát a jó Istenkét, fordítsa jóra a te apukád szívét, hogy

631-1907

Sokszor lebeg már ott az ajkon, ott zokog, ott panaszkodik a szív mélyében, csak kimondani nem lehet még!

S jaj, ha kimondását nem csupán a túlradt érzések árja, hanem a büszkeség gátolja! Jaj a dölyfösnek! Jaj a büszkének!

Önmagát győtri, saját szívét korbácsolja véresre; végtelen fájdalmának nem lehet vigasza, mert hiszen elzárta ő azt mélyen kétszeres lakattal.

Nem kér bocsánatot, nem tud megbocsájtani.

*

Az egymást ideális érzéssel szerető lények érzékenyek egymás irányában. Milyen gyötrelmes dolgokat mondanak ezek egymásnak! Pedig talán egy szó, csak egy keserű, sértő szó volt, a mi a forró szeretet lánczát szétépte. Egyetlen szemrehányás, egyetlen gáncs, pedig lehet, hogy az jogos is volt.

Es megy a vérig sértett ember. Feje le van hajtvamert az a szó súlyosabb teher rajta, mint Atlasz vállának az egész föld-golyó. Szívében bálátlannak itél, Miért? „Hiszen nem adott neked soha semmit!” Ezt felelnéd megtévedett haragodban. Pedig ő szeretetének gazdag kincsét a becsületbe helyezett egész hitét kéri tőled számon s végképp elfoszlott bizalmát panaszoja föl csalódásában. Elgondolja, hogy jó volt az ő elke e hit, e szeretet, e bizalom birtokában; elgondolja, mily rossznak kell lenned, ki szeretetteddel nem tudva féken tartani az ajkaidon kitört indulat fenevadát. De hiszen az ő fájdalma is mentség, elgondol mindent, am keserű, ami sebző s hiszi, hogy most már gyűlölni fog. És aztán távozik a vérig sértett ember.

Találkoztok százszor és ezerszer. Először érzitek még a csalódás nehéz fájdalmát, az érzés aztán egyre tompább, egyre hidegebb. Marad a helyén egy sötét, kárhozzatos, gondolat, egymás iránt pedig hidegekké változtok. És aztán vége köztetek mindennek.

Igy van ez többnyire. Történik azonban, hogy az egyik haragost szerencsétlenség éri. Akit megsérténél, azt éri balsors. Elszegényedik, kórágymá dől. Hogy mernél felé közeledni most? Ha szegény, akkor százszor büszkébben utasítva el nyomorult filléreiddel! Milyen nehéz volna a te lelkiismereted ezzel a nyomorral, ezzel a kórággyal szemben! Ezek talán vádak, félreértések; neve, becsülete volna megtámadva, a világ ítélete fordulna ellene! Egyedül te tudod, hogy ő gazságra képtelen, hogy vétkesített legfeljebb könnyelműségből, hanem azért a lelke tiszta és ítéletet nem érdemel. Ha pedig közelednél hozzá, e kétségbeesett, e meggyalázott ember fenségével nézne le megaláztatásának napjaiban.

A bocsánattal, a bocsánatkéréssel ne késedelmeskedjél! Megmondta a költő, hogy sokszor majd egy sir fölött zokogod, porban fetrengve hangoztatod, de vajmi későn már akkor! A halott alszik, alszik eszűdesen a te megbánásod nem száll alá a porló szívhez, nem szállhat föl a fény között lakó lélekhez! Porhoz beszélsz porban...

*

Ismertem sok, sok szívet, amelyet a bocsánat szava

dolgozzék ismét, szeresse megint kis testvérdéket, kiket te nagy szomorúságban hagytál a földön.

Ugy megkönnyebbedett, mikor e szavakat elmondotta. Könnyre felszáradt, fejét nyugodtan hajtja álomra. Másnap megfrissült kedélylyel írtett a városba — megvette ő is a karácsonyfát, aztán nagy titokban a kamarában — aggatta tele szép, aranyos diókkal és gyertyácskákkal...

Az ember is — csudálatosan esendesen viselte magát. Szinte kedve lett volna a nyakába borulni és így szólani:

— Tőled függ, hogy ismét boldogok legyünk!

De nem merte. Félt, hogy még boldogtalanabbak lesznek.

Történt pedig, hogy az ember, már mint Csipkés András uram, valahogyan bejutott a kamarába. Dolga akadt ott. Összezezzent, mikor a készen levő karácsonyfát meglátta. Aztán ott állott egy helybe, mintha lába gyökeret vert volna! Egyszer csak megeredtek könnyei mint a gyermeknek...

— Szegény, sokat szenvedett, jó asszony! — mondá...

Csipkés András uram maga sem tudta, hogy került ki a kamarából, csak annyit érzett, hogy nagyon zaklatja szívét valami!

... Az utolsó éjszaka is megérkezett, mely a szent estét még elválasztá. Csipkés András szemére mély álom borult. Álmodott. Álmodta, hogy éneket hall, angyalok énekét! Figyelni kezdett a távolból jövő hangokra s ime, egyszer az angyalok seregéből kiválik egy kedves, szőke kis angyal, épen olyan, mint az ő — kis fiacskája. Még jobban figyelt... egyszer csak az az angyalka egészen közel jó.

meggyógyíthatott volna. Láttam Coriolánokat, akik azért gyűlöttek, vagy jobban mondva azért akartak gyűlölni mert forró szerettek. Hazát, nemzetet, elvet s költők voltak, vagy államférfiak. Szegények! Nem jutott eszükbe, hogy a bocsánat szelid érzése fényesebb az átoknál s ad elégtételt, nyugodt öntudatot is.

Ismertem nő és férjet, akik nem értették egymást. Néhány szó kimagyarázta volna azt, amit egymásban hibának, bűnnek tartottak. Azt is tudták, hogy törhetlen jellem mindkettő; lépéseket nem tesz, magyarázatokat, mentséget nem ismer. Balgák, mert nem tudták, hogy ez a szó nem kér mentséget, nem magyarázatot s elégedtet még azt a vádat is, amelyet igazán s joggal emelhetnének. A bocsánat egy szívben, egy ajkon, egy szemben sem jelent meg, ők pedig, akik egymást szerették, elváltak örökre, nem találkoztak soha többé!

Nem szégyen a bocsánatkérés. Jó helyen van az egy atya, egy anya szájában is. Hiszen az ember oly gyarló, hogy a szülői méltóság szent missziója sem emeli tévedések fölé. Lear király ellen vétkezett Rogan és Generik, de Cordelia még nem engedte, hogy a királyi agg megalázkodjék előtte. Mert jaj még annak a gyermeknek is, aki e szeretetteljes szívektől, ezüstös főtől s remegő szavaktól követeli, várja a bocsánatkérés igéit!

*

Gyarlók, oly gyarlók vagyunk! Rögeszméinktől válni nem tudunk, pedig be sokszor megsiratjuk! Vajjon miért? Azért, mert valamely rendesség, célszerűség okos nyilvánulásai? Vagy azért, mivel valamely jó vagy jónak hitt tulajdonságunk van bennünk törvénybe foglalva? Balgaság! Beszélj csak szigorú, ha gyermekedet haláltorkába, végveszélybe hajtotta? Beszélj elvűtség-ről, ha elved vezérei gaz árulókká levének!

Balsac mondása, hogy az ember sobasem oly magasztos, mint a mikor megbocsát. Boldogságunk függ néha attól, hogy megbocsátani tudjunk; ne kéjleljünk a könnyörtelenségben, amely két szívnek válik boldogtalanságává. Legalávalóbb hiúság azé, aki büszke arra, hogy nem tud megbocsátani!

Azonban — ha női szívhez szólanék — mit tanítanám én azt bocsánatra? A nő szíve bocsát meg legkönnyebben, ha anya, hitves, ha tiszta szerelem lángja ég a szívében; pedig az anya, hitves és a szerető nő szívét érik a legmélyebb sebek! A nők oly sokat szenvednek, oly sokszor képesek megbocsátani! Oh, mi senkire nem erőszakolhatunk oly érzelmeket, amelyekre képtelen. Mert vannak érzelmek, amelyek szomszédságában a bocsánat nemes virága meg nem terem. Aki megcsalt, aki hamis volt irántunk, akit hiába hittünk igaznak, jónak, mert elvégre is nyomorultnak és hamisnak mutatkozott. Mit éreztünk velük szemben? Hiszen az emberi szív érzékeny virága elvégre bezárja kelyhét és tehetetlenségre, isteni önmegtagadásra képtelen.

Csak annak bocsátunk meg sokszor, sokszor és örökké, aki szeret bennünket; csak vele szemben ne feledjük el, hogy a mit ellenünk vétett, az neki is fáj százszorosan!

(H.)

G. I.

— Itt vagyok, kedves apuskám, nézz meg jól, — szólott — hogy csakugyan én vagyok! Látni a magas mennyeországból, hogy a mamám mindig sir, mert te már nem vagy a régi, jó apukám! Azért jöttem, hogy megmondjam neked; a kis Jézuska üzeni: köszönd meg a jó Istennek, hogy engem oly korán elvett, mert különben nagyon rossz ember vált volna belőlem. Azt a szeretetet, mivel engem szeretted, add oda kis testvéreimnek, mert őket úgy sem szeretted, pedig igen jó gyermekek. Aztán dolgozzál tovább és az Isten megsegít! Ezt pedig hoztam kis testvérdéimnek... Szólott az anyalka és aztán — eltűnt. Tűnését vakító világosság követte.

Csipkés András uram nagyot fordult az ágyában, hogy a hozott ajándékot átvegye az anyalkától — de az anyalka már eltűnt...

Mikor felébredt az ember, nagyot pedert bajuszán aztán felköltötte az asszonyt!

Elmondotta a látottakat!

Az asszony reszketett örömeben. Mintha egyszerre, egy pillanat alatt a régi boldogságra ébredt volna fel. Az elégedetlen ember is megváltozott, mert nagyon szívére vette a kis Jézuska üzenetét...

A szent éj megérkezett. A karácsonyfát előhozták rejtett helyéről. Ott csillogott az első szobában... Körülötte zsongtak a kis lánykák... apa és anyja gyermekeikkel.

Hiszen a kis Jézus azt üzenté, hogy békeség legyen a jóakaratu emberek — házában!

Ujdonságok

Gyulafehérvárt, 1901. jan. 3.

— **Ujév.** Minden szív tele van reménnyel, minden lélek tele van fohászszal és óhajtasokkal most az új év és vele együtt az új század küszöbén. A mig egyfelől az erkölcsi zárszámadást magában, vagy a nyilvánosság előtt megbeszélja minden ember, addig másrészt azt kérdi, mi valósult meg a régi esztendőben abból, a mit eddig remélt, várt, a minek a bekövetkezésében hitt? Mi kötelességeket mulasztottunk, mialatt reményeink teljesülését vártuk? Vagy teljesítvén kötelességeinket, talán a szerencsén mult egyedül, hogy vágyaink be nem teltek? Akárhogy áll a dolog, ünnepi hangulat tölti be a lelkeket és érezzük, hogy az idő szárnyalásával új korszak következik be a magyarrá. Mert nagyon sok várakozás maradt teljesítetlenül az ó-évben. Sok törekvése a magyarnak nem jutott célhoz és javarészt örömtelen maradt a régi esztendő. Vártuk a gondviseléstől, hogy a gazdasági depravációk elmúlik, hogy a nyomorító helyzetet jobb korszak váltja föl. Vártuk a gondviseléstől, de nemzetünk vezéreitől is, hogy függetlenségi álmaink megvalósulnak, hogy az önállóságunkért folytatott harcban győztesek maradjunk, hogy a nemzetben felhalmozott erők boldogulásunkra fognak vezetni. Nem valósult meg mostanáig, de bizunk saját magunkba, saját erőnkbe vetett hitünkben, hogy az újév közelebb hoz bennünket idealjainkhoz, vagy egészen megvalósulnak azok. E reménytől és hitől áthatottan kívánjuk, hogy mindaz teljesüljön, a mi a régi esztendőben teljesületlen maradt.

— **A szent év berekesztése.** Nevezetes időpont volt az elmúlt év utolsó napja. A mi minden 100 esztendőben csak egyszer történik, a kereszténység jubiláris szent évének bezáró napja vala dec. 31-ike. Az időnek eme nevezetes határpontján megilletődött kebellet és vallásos áhítattal volt eltelve a katolikus világ. A hívek ezrei siettek templomba e nap estéjén a hálaadó isteni tiszteletré, mely a várbeli székesegyházba rendkívüli fényvel tartatott meg. Éjféltkor azaz 1901. Január 1-én 1 órakor seregestől járultak a hívek a szent áldozáshoz, és újév napján a főtéri zárdatemplomban rendezett fényes könyörgő istentiszteleten vett részt roppant nagy közönség. Az elhangzott alkalmi szentbeszéd és könyörgő imaénekek lélekemelő hatást tettek az ájtatoskodó sokaságra, mely szívben és lélekben megerősödve lépett a beállott új évbe. Méltóbb búcsút a szent évtől már nem is lehetett volna venni, és méltóbb lelki állapotban lépni az újévbe szintén lehetetlen lett volna. A katolikus hitélet soha sem volt buzgóbb, mint a bezáródott szent évben.

— **A hó.** Végre megjött! Kedden este, mikor már az új év, az új század szinte átlépte láthatatlan küszöbét a régiek. És azóta folyton esik a hó... Milliányi fehér lepke ereszkedik alá, sűrű fátyolt vonnak ég és föld közé. Fehéren kezdődött az új év, az új század. Mintha azok a kis hópihéek számítani tudtak volna, megvárták azt az éjszakát, amely választófalat képezett egy nagy mult és egy nagyobb jövő között; mintha azt akarták volna mondani azok a fehér kis hópihéek: „sötét volt az elmúlt század, fegyveresörgés, ágyudörög, dögvesz, éhkiáltás és halálordítás töltötte be a világot; fehér lesz a jövő század, a béke, a megelégedés, a boldogulás új korszaka... Bár hinni tudnánk a kis hópihéeknek, bár igazat jósolnának!

— **Uj román lap a fővárosban.** A Pol. Ért. értesítése szerint január hó 15-én román nemzeti napilap fog megindulni a fővárosban, a mely a monarchia románságának lesz szószólója. A lap címe Federatiunea lesz, szerkesztője pedig egyik ismert nevű román politikusunk. Az új lap megjelenése több erdélyrészi román újság megszűnését fogja maga után vonni, első sorban a Tribuna-ét, a mely már úgys jó ideje haldoklik.

— **Mindenki figyelmébe.** Köhögés, rekedtség ellen legsikeresebben használható a Réthy-féle pemeteft-cukorka, mely összetételénél fogva bármely hurutos bántalmat pár nap alatt megszüntet és a melylett a gyomrot sem rontja. Kapható mindenütt 60 fillérért. A készítő Réthy Béla gyógyszerész B.-Csabán 5 dobozt 3 koronáért bérmentve küld. Ajánlatos, hogy t. olvasóink ne téveszszék össze ezen orvosilag is elismert cukorkákat más forgalomba hozott cukorfélekkel.

— **Az újévi gratulációkat** a polg. kaszinó javára a következők váltották meg: — Dr. Mohay Sándor, Dr. Mayer Ödön, Dr. Téri Ödön, Nemes Sámuel, Dr. Elekcs Viktor, Bartha Győző, Novák Ferencz, Oelberg Otto, Dr. Náthán Bernát, Dr. Emmanuel Győző, Kolombán Antal, Deutsch Adolf, Frölich Gyula, Issekutz János, Storfer Lajos, Brebán Sándor, Gyulá Manó. — A befolyt összeg a kaszinó céljaira leendő fordítás végett a pénztárosnak átadatott. —

— **Milyen időnk lesz jövőre.** A német viharproféta, Falb Rudolf megírta és közzé is tette jóslatát, mely elmondja, milyen időjárás lesz 1901. évben. Azok, akik biznak Falb jóslásában, most megnyugodhatnak, mert a viharproféta ezuttal nem nagyon dobálódzik a különböző rangosztályba sorozott kritikus napokkal. Jóslása szerint a tél enyhe lesz öröme a szegény embernek és bánatára a jómódúnak, aki ilyenformán elesik a korcsolyázástól. Falb jóslása, amely proféta szokása szerint egyelőre csak fél évre szól, hónapok szerint ez: Január: Eleinte száraz idő, aránylag alacsony temperaturával és kevés hóval. A hónap közepe felé melegebb idő, mérsékelt havazással. az utolsó héten sok hó és nedves időjárás. Február: A hónap első harmada nagyon esős. A második harmadban ritkább a csapadék, a hó. A hőmérséklet általánosan emelkedik. A harmadik harmadban szaporodik a csapadék. Nagy havazás. Minthogy a hőmérséklet rendkívül magasra emelkedik, a hó olvadása árvizet hozhat. Március. A hónap első felében sok a hó, helyenkint vihar, a hőmérséklet csaknem normális. Nyugat-Európában sok eső; a hónap második felében nyugaton száraz, Közép-Európában esős idő, eleinte sok viharral és általában magas hőmérséklettel. Egészben véve ez a hónap nagyon nedves. Április. Ebben a hónapban öt szakot lehet megkülönböztetni. Az első: sok csapadék egész Közép-Európában, mérsékelt havazással; a második szárazabb idő hó nélkül, normális hőmérséklettel; a harmadik: nagy esőzés, vihar, lassankint süllyedő temperatura; a negyedik meglehetősen száraz idő kevés hóval; az ötödik: sok vihar, az esőzés szaporodása aránylag magas hőmérséklettel. Május: Az egész hónap nedves. A hónap második felében magasabb a temperatura. A hónap harmadában sok vihar. Junius: Ez a hónap sokkal szárazabb, mint a május. Mindazáltal nagyobb időközökben akkor is jelentékeny eső van. A vihar a második harmadban ritkább, mint az elsőben és a harmadikban. Egészben véve juniusban kedvező az időjárás.

— **A vasuti szabadjegyek és kedvezményes jegyek érvényességének meghosszabbítása.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága értesíti az érdekelteket, hogy az 1900. évre kiállított kedvezményes áru bérletjegyek és a szolgálati évi szabadjegyek érvénye 1901. évi január 15-éig kiterjesztetik. Az 1900. évre kiadott rendes áru bérletjegyek érvénye azonban 1900. december 21-ével megszűnt.

— **Elfűstölt milliók.** A dohányjüvedéki központi igazgatóság kimutatása szerint a múlt esztendőben szeptember hónap 30-ig bezárólag ennyi szivart és szivarkát fűstöltek el Magyarországon a különlegességeken kívül: Regalitas 4,176.000 darab, Trabuco 14,937.300 darab, Britannica 18,819.600 darab, Millares 694.900 darab, Operas 2,782.000 darab, Cuba Portorico 65,606.70 darab, Portorico 44,965.500 darab, Virginia, finom 12,752.900 darab, Virginia, braziliai 2,667.600 darab, Vegyes külföldi 164,028.195 darab. Rövid magyar 31,861.994 darab, G. R. rövid virgína 18,450 darab. Szivarkák: Sztambul 4,371.950 darab, Szultán 26,397.450 darab, Hunnia 2,736.145 darab, Memphis 3,412.300 darab, Hölgý 267,300.000 darab, Hercegovina 26,462.450 darab, Drama 138,436.000 darab, Virginia 80,195.500 darab, Magyar 168,438.968 darab. Valódi havanna szivarok: Britannica 24,950 darab, Londres 15,350 darab, Media 30.150 darab.

— **Az életelixir.** A régóta keresett életelixirt feltalálták, természetesen — Amerikában. Valóságos Kolumbus-tojás az új felfedezés s hihetetlen, hogy ez ideig senkinek eszébe nem jutott, hogy az új életelixir nem más, mint — a konyhasó. Két newyorki fiziológus kísérleteinek köszönhető a nagy felfedezés. Professzor Loeb és dr. Lingles a chicagói egyetem hírneves fiziológusai büszkének lehetnek, hogy ők fedezték fel az életelixirt, illetve — a konyhasót. A só nemcsak a szív működésének rendes funkcióját képes tartani — mondják a tudós urak — hanem az esetben, ha az útér verése megszűnt, a konyhasóval ismét működésbe lehet hozni — a szívet. Kísérleteiket teknősbékákon, halakon s más állatokon próbálták ki. Az életmeghosszabbító szer semmi más, mint azoknak a vegytermékeknek az összessége, melyek a só oldatok elektrolitikus bomlásánál keletkeznek. Chicagóban lakik egy Banderecsk nevű, 92 éves ember, aki a felfedezés hallatára, kijelentette, hogy ő 45 év óta, napokint nagymennyiségű konyhasót vesz magához, különböző oldatokban s eledelék közé keverve s csupán ennek a „sózásnak“ köszönheti, hogy az Isten oly jó egészségben megtartotta. Ha a további kísérletek eredményesen végződnek, akkor feltehető, hogy a „sókura“ lesz a leghosszabbat kúra. Mert hát ki nem akarná, hogy az élete bosszúra nyuljon, mikor nem kell hozzá más, mint pár garas ára — só.

— **A tökéletes asszony.** Egyik amerikai lapban nyilvánosságra hozta Mac O'Rell, egy angol származású francia a tökéletes asszonyról alkotott véleményét. A cikkben többek között ezeket írja: „Szép legyen-e a tökéletes asszonyi ideál? Nem feltétlenül szükséges. Csinos? Mindenesetre. — Szépnevű? Határozottan. — Ügyes? Amennyire csak lehet. — Vig kedélyű? Minden körülmények között. — Pontos? Mint egy katona. — Komoly? Nem nagyon. — Frivol? Egy nagyon kicsit. — Tudálcós? Brr! Isten mentsen, még a gondolatától is irtódom. — Művészi izléssel s irodalmi érzékel birjon? Feltétlenül. Legfőbb kíváncságot az, hogy finom érzésti, okos, kissé diplomatikus legyen az asszonyi ideál; élethivatásává kell, hogy tegye, hogy a férjét tanulmányozza s viszont a férjnek is kell tanulmányozni, kiismerni nejét. Olyan asszony legyen, aki egyszersmind s a körülményektől függőleg háziasszony, tanácsadó, társ, nő, szerető, ápolónő tud lenni, de mindig s mindenben bizalmasa s barátja a férjnek.“

— **A négy tizes.** Egyik vidéki színtársulatnál jutalomjátéka volt a minap a komikusnak. Videken ősi szokás, hogy ilyenkor meglepik a jutalmazandót a tisztelői mindenféle ajándékkal, néha ötpecsétes levéllel is. Így történt a szóban levő vidéki városban is — a komikus az előadás után ötpecsétes levelet kapott, még pedig jó vastagot. — Szerencsés fickó! — suttogtak kajár irigységgel a komikus színészársai. — Száz tizes is van abban, olyan vastag! A komikus izgatottan tépte fel a borítékot s areza nyomban tragikus kifejezést öltött. Csak négy tizes volt a borítékban. De milyen négy tizes: a makk-, a tök-, a zöld- és a pirosztes.

— **Oh azok a viczinálisok!** A temérdek rossz viccz között, melyeket a viczinálisok rovására követnek el, nem utolsó a következő, melyet egy németországi városkából jelentenek. A helyi érdekű vasut 7 óra 35 perckor indult el Passauból, de nem jutott tovább, mint a neuburgi erdő széléig, a hol hirtelen megállt. Kutatták, mi az oka és rájöttek, hogy a gépben nincs víz s így nincs gőz sem. A zseminális kalauz azonban föltalálta magát s a szelíd természetű viczinális vissza indította Passau felé. Arra ugyanis lejtős a pálya, s a vonat magától is gördült, nem kellett hozzá gőz. Neustiftben aztán megállottak s az utasok hozzá láttak a vízfordáshoz. Ki üveggel, ki vederrel, ki a kalapjával hordta a vizet a kutból. Mikor aztán tele volt a masina, volt gőz s a kis viczinális vígan fityólvé folytatta megszakított útját visszafelé.

— **A kaszárnyából.** Kaszárnya-vizitet tartott egy huszárlaktanyában az ezredes. Éppen iskolázták az ujonczokat. Egyik ujoncztól kérdezett valamit, amit az nem tudott. Az ezredes haragra lobbánva fordult a káplárhoz:

— Adja ide azt a könyvet!

A könyvben bent volt a kérdésre a felelet s azt az ujoncz orra elé tartja az ezredes s rákiáltott: Olvassa el.

— Alásan jelentem, ezredes ur, nem tudok olvasni!

— Nem tud olvasni, a huszadik században? — álmélkodott haraggal az ezredes.

— Alásan jelentem, ezredes ur, a tizenhatodik században vagyok!

— **Jelentős tanúbizonyság.** X. ur beszakodva mondja az inasának:

— Az orrom egyre vörösebb lesz. Bizonyosan az erős bor teszi.

— Persze, — feleli az inas. — Rég mondtam a nagyságos urnak, hogy ne vegyen abból a borból. Már az én orrom is egészen vörös tőle.

Szerkesztői üzenet.

G. Alvínez. Szerelmes verseket ritkán közlünk s akkor is csak úgy ha jók. A beküldött két vers pedig nem tartozik a jók közé.

A gyomor rendes működésének fontossága.

Az étvágy eltűnik és az ellenszenv minden táplálék iránt annyira előrehalad, hogy a legesekélyebb étel undort okoz önknek. Ez könnyen kiténik abból, ha az emésztés annyira nehéz lesz, hogy az ember szívesebben böjtöl és könnyebbnek tetszik az éhenhalás, mint oly rettentő fájdalmak elviselése, amiket gyomor betegségei feltételeznek.

Találkozhat ezen betegségektől meglátogatott szerencsétlenekkel, a kik gyógyulásuk fölött már kétségbeestek és irtóztak a gondolatától, hogy az asztalhoz kell ülnök. És mégis gyakran oly könnyen lehet enyhülni, sőt gyógyulást is találni. Ezen érzékeny szerv elgyengülése nagyon gyakran a hiányos vérkeringésre vezethető vissza, mely a gyomor rendes mozgását megakasztja és működését teljesen megzavarja. Ennek oka a vér tisztálansága vagy kimerülése. Erősítse azt meg, hogy ismét erőteljesen és tisztán keringjen, és mindezen zavarok el fognak tűnni és nemcsak az étvágyát fogja ismét visszanyerni, hanem régi erejét és jó kedélyhangulatát is. Sok más betegség, a mely ugyanezen okból ered, hasonló módon gyógyíthatik, u. m. vérszegénység, sápkor, neurastheniai rheuma és az általános gyengeségi állapot úgy férfiaknál, mint nőknél. A Pink-lapdacskok ilyen esetben a legjobb gyógyszer képezik a mit csak használnunk. Krebs asszony Vévey-ben (Svájc) is ezen meggyőződést szerezte és azt következőképpen közli velünk.

„Egy idő óta a Pink-lapdacskokat használok gyomorbajom ellen. Minden étel elviselhetetlen fájdalmat okozott nekem és semmiféle kezelésnek nem volt eredménye. Csak a Pink-lapdacskok használata után nyertem ismét vissza étvágyamat és szenvedéseim elmúltak. Most nagyon jól érzem magamat és ezen lapdacskokat mindazoknak a legjobban ajánlhatom, akik ezen betegségekben szenvednek.“

A Pink-lapdacskok kapható minden gyógyszerboltban, valamint a Magyarországi főraktárban: **Török József** gyógyszerboltban Budapest, Király-utca 12. sz. doboza 1 frt. 75 krért. vagy 6 doboz 9 frtért.

612/1900 végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V. 128. számú végzése következtében Dr. Fodor Vazul abrudbányai ügyvéd által képviselt Özv. János Mártonné esődtömege javára Képes Ferencz abrudbányai lakos ellen 193 kor. 32 fill. s jár. erejéig 1900 évi június hó 7-én fogatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 670 kor. becsült következő ingóságok u. m.: 2 bányarészvény, 2 telen, 1 üszőbörnyű és tinó nyivános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V. 128/V. számú végzése folytán 193 kor. 32 fill. tökékevetelés, ennek 1899 évi június hó 14 napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 121 kor, 70 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Abrudbányán a bányarészvényekre a kir. bírószágnál a végrehajtók szobájában megkezdve, szükség esetén folytatva alperes lakásán leendő eszközzésére **1901 évi január hó 21 napján** délelőtt 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előtérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Abrudbányán 1900 évi december hó 16 napján. Scherer Gáspár kir. bírósági végrehajtó.

567/1900 végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V.—528 számú végzése következtében Dr. Fodor Vazul abrudbányai ügyvéd által képviselt Bergner Mór kolozsvári cég javára Krisai Antal és Istvánfy Jánosné abrudbányai lakosok ellen 460 kor. s jár. erejéig 1900 évi szeptember hó 4-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2056 kor. 90 fill. becsült következő ingóságok u. m.: butornemű Krisai Antalnál, kikészített bőr, talp, bocskor, mérleg stbi Istvánfy Jánosnéknál nyilvános árverésen el adhatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V.—528 számú végzése folytán 460 kor. fill. tökékevetelés, ennek 1900. évi február hó 4 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig megállapított költségek erejéig Abrudbányán megkezdve Istvánfy Jánosné lakásán és esetleg folytatva Krisai Antalnál leendő eszközzésére **1901 évi január hó 21 napjának** délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előtérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Abrudbányán 1900 évi december hó 24 napján. Scherer Gáspár kir. bírósági végrehajtó.

713/1900 végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V.—572 számú végzése következtében Dr. Fodor Vazul abrudbányai ügyvéd által képviselt Höfler testvérek és t. pécsi cég javára Istvánfy János és neje abrudbányai lakosok ellen 571 kor. 69 fill. s jár. erejéig 1900 évi november hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 2826 kor. 90 fillérre becsült következő ingóságok u. m.: különféle kikészített bőr, talp, bocskor, butornemű stbi nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírószág 1900 évi V.—572 számú végzése folytán 571 kor. 64 fill. tökékevetelés, ennek 1900 évi augusztus hó 24 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen

szesen 71 kor- 70 filliben bíróság már megállapított költségek erejéig Arudbányán, végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközésére **1901 évi január hó 21. napjának** délutáni 2 órája batáridőül kintizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102 §. értelmében ezek javára is elrendel etik.

Kelt Abrudbányán 1900 évi december hó 24. napján.
Scherer Gáspár kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 5178—1900 tiki.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közölni teszi, hogy Jakabfy Albert gyulafehérvári lakos végrehajtatónak Marián Juon borsómezői lakos végrehajtást szenvedő ellen 139 korona 36 fill. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a borsómezői 191 sz. t. j. z. k. v. b. n. A + 1. §. . . rdsz. alatti fekvőkre összesen 912 korona becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1901 évi január hó 21-én** d. e. 9 órakor Borsómező községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett arányammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy annak az 1881. LX. t. cz. 170. §-értelmében a bíróság által történt előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telkkvi hatósága.

Gyulafehérvárt, 1900 évi november hó 13-án

A kivonat hitelességét igazolja

Klincsitt Gerő tiki kiadó.

AD. 868—1900. szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közölni teszi, hogy a

gyulafehérvári kir. járásbírósi 1900. V. 1317 számú kiküldő végzése által szásvárosi Dr. Munteán Aurél ügyvéd által képviselve szásvárosi Murzath Gusztávné végrehajtató javára alvinezi Turlea János és Turlea Elisaveta ellen 295 kor. 30 fill. tőke, ennek 1900. év április hó 20-ik napjától számítandó 6 százaléka kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság XI/9. 1900 letoglalt és 1016 koronára becsült 2 fehérszörű ökör, 3 darab bizott sertés és 1 kas kukuriczból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1317/3—1900 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Alvinczen a községbaza előtt leendő eszközésére **1901. évi január 16.** napjának délelőtti 10 órája újból batáridőül kintizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelés megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttől vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1901. január hó 1-én napján.

Csia Lázár, kir. bír. végrehajtó.

MINDENHOL

még a legkisebb helyeken kerestetnek oly egyének kik egy ügynökség átvételére

10—20 koronát naponta

szerezhetnek. Ajánlatok jelenlegi foglalkozás meglelése mellett kéretnek „Ueberall 19“ H. Schalek biüretési vállalat címére **Wien. I.**

Minden háziasszony és anyja

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Eladó házastelek.

Gyulafehérvárt, a Széchenyi utcában levő 165-6. számú **házastelek**, melléképületekkel, szabad kézből örök áron eladó.

Értekezhetni

Munteán Dániel körjegyzőnél.

Kutyfalván, (Marosújvári járás)

Mindenütt kapható

Szarg's **Kalodont.**

nélkülöshetetlen Fog-Crème
a fogakat tisztán, fehéren és egészségben tartja.

HAZAI IPAR

WEIN KÁROLY és TÁRSAI
szövőgyár, KÉSMÁRK

elismert hírneves

SZEPESSÉGI VASZON

és

DAMASZT ÁRU

minden nagyobb üzletben kaphatók.

Gyáraiból származó minden darab áru

VALÓDI SZEPESSÉGI VÉDŐ JEGY ECHT ZIPSER

ezen védjeggyel van ellátva.

HAZAI IPAR

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszser, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghűléseknél. Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony“ védjegyre és a „Richter“ cégjegyzésre. 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

FONTOS A HÖLGYEKNEK

Az ujonnan szabadalmazott **fagyapot** egészségi **havikötők** szabadalmazott fagyapotból varrás nélkül való csövekben. **Fertőtlenítve!** A legnagyobb felszívó képességgel. **Klinikusoktól nagyon ajánlva** 2 köteg fagyapotkötőnek, mely félre elég, szabadalmazott, kényelmes övvel együtt ára **2 frt 50 kr.** Közvetlen, diszkrét szállítás **Sillberstein higiénikus szer intézet** hölgyosztálya által Bécsben (IX. Rossauer-lande 35/a.) a pénz előleges beküldése után vagy utánvétellel.